

Rēs mira est HORTI faciem dum tempore
BRUMÆ

Quo lugent HORTI, verba secare soles.
Sed laudanda tamen, quum sic præstantia doctæ
Indolis elucet, quā PERAMANDÆ
clues.

Nam varios variæ proponens ARBORIS Usus,
HERBARUM gnarum TE simul esse
probas.

Demonstras siquidem raras in ponte Cathedræ,
Cesset HERBARUM gratia cuncta licet.

Gratulor: Eximiis hic AUSIBUS, atque stu-
pendas

Quò cumules laudes, cordicitus voveo,
Tu verò crescas sublimis ut ARBOR in
HORTO

Ac laetos fructus PATRIÆ, abundè
feras.

*Hoc singularis Amicitia testanda ergò
Per-Eximio Dn. Respond. Affini
suo dilectissimo. f.*

Johannes Christoph. Schlichte
gross. Phil. & LL. Stud.

Quoniam E 156, 2